

51.

КОВАЧЪ

Клинъ, клинъ,
Отъ зори
Наковалната зърни.
Нежежената стомана
Вий се, плаче съсъ занана
А духалото подува
Съ ревъ сподавенъ чегодува

Искри рой
Звезди безброй
Черни видни разпилива.
Потъ обиленъ въ трудъ усиленъ
Тукъ се лъй.
Чукътъ тежъкъ разлюлива
И пилъй
Дни на младостъ радость
Страстъ и мощъ,
Свидна младостъ.

35

